

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2T/3/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9511100010
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Krajčovič
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2012:9511100010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a členov senátu JUDr. Ruženy Sabovej a Mgr. Ivana Matela, v trestnej veci proti obžalovanej L. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. augusta 2012 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd

obž. L. nar. L. v L., trvale bydliskom L., okres L.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 95/10-14, zo dňa 11. 02. 2011 pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v dobe od mája 2007 do augusta 2008 vrátane, v sídle spoločnosti Podtatranská hydina, a. s. v Kežmarku a vo svojej kancelárii na pracovisku v Poprade ako vedúca odboru hygieny potravín a potravinového dozoru na Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe v Poprade preberala pravidelne mesačne finančne hotovosť vo výške 8.000,- Sk (265,55 €) od L., generálneho riaditeľa a predsedu predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina, a. s. so sídlom v Kežmarku ako úplatok za to, že nebude z titulu svojej funkcie robiť žiadne problémy v súvislosti s výrobnou činnosťou prevádzky spoločnosti Podtatranská hydina, a. s. Kežmarok v prípade porušenia predpisov, pričom dňa 02. 08. 2007 jednu platbu v sume 8.000,- Sk (265,55 €) L. vložil na účet číslo L. vedený na jej meno v Dexia banke vo Vysokých Tatrách v Starom Smokovci, okr. Poprad,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

odôvodnenie:

Na základe obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, zo dňa 12. 02. 2011, sp. zn. VII/2 Gv 95/10, Špecializovaný trestný súd v Pezinku, vytýčil na deň 04. 04. 2011 verejné zasadnutie, na ktorom podľa § 243 Tr. por. preskúmal obžalobu a zákonnosť dôkazového materiálu a podľa § 244 ods. 1 písm. k/ Tr. por. nariadil hlavné pojednávanie, pričom určil jeho termín, rozsah a spôsob dokazovania.

V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 10. 05. 2011 súd vypočul obžalovanú, svedkov, a prečítal do rozsahu dokazovania zahrnuté listinné dôkazy.

Dňa 10. 05. 2011 v predmetnej trestnej veci súd vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovanú L. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby ÚŠP GP SR zo dňa 11. 02. 2011 pre skutok v obžalobe právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák., pričom proti vyhlásenému rozsudku podala prokurátorka ÚŠP GP SR ihneď odvolanie.

Dňa 21. 02. 2012 Najvyšší súd SR svojim rozhodnutím sp. zn. 2To/8/2011 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. 05. 2012 a dňa 16. 08. 2012 tunajší súd v intenciách rozhodnutia nadriadeného súdu opätovne vypočul svedka L., svedka L., svedkyne L. a L. a svedka L., vykonal konfrontáciu medzi obžalovanou L. a svedkom L. a boli prečítané ďalšie na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Obžalovaná L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je nevinná, so svedkom L. sa prvý krát dostala do styku v priebehu roku 2002, keď Regionálna veterinárna a potravinová správa (ďalej len RVPS) Poprad, kde pôsobila vo funkcii vedúcej odboru hygieny potravín a potravinového dozoru, vykonala kontrolu prevádzky mäsa, mäso údeniny, ktorá patrila svedkovi L.. Na kontrole sa zúčastnili traja inšpektori a boli zistené závažné nedostatky na základe ktorých bolo svedkovi, v správnom konaní udelená pokuta. Druhý krát o svedkovi L. obžalovaná počula niekedy v roku 2003 v súvislosti s kontrolou na bitúnku v Starej Ľubovni, ktorého bol svedok generálnym riaditeľom, pričom táto kontrola taktiež zistila vážne nedostatky. Následne počula, že svedok chce rozrábať mäso vo vlastnom dome, pričom svedok za obžalovanou vtedy prišiel neohlásene s nákresmi prevádzky a chcel, aby sa obžalovaná vyjadrila ako odborníčka k nákresom prevádzky, hoci sídlo tejto prevádzky patrilo do pôsobnosti inej RVPS. Obžalovaná nákres skontrolovala, nakoľko takéto služby poskytovali bežne aj pre iných prevádzkovateľov. Obžalovaná uviedla, že v neskoršom období počula, že táto prevádzka svedkovi dva krát vyhorela. Následne obžalovaná svedka L. videla v júni 2007, kedy prišiel do kancelárie RVPS Poprad zistiť čo je potrebné k tomu, aby po vstupe do EÚ zostal Podtatranskej hydine a.s. Kežmarok rovnaký názov a číslo prevádzky. Obžalovaná mu vysvetlila akým spôsobom si má podať žiadosť, čo k tejto žiadosti musí doložiť a aký bude postup RVPS Poprad. V prevádzke Podtatranská hydina a.s. Kežmarok mala RVPS Poprad stály dozor dvoch inšpektorov. Svedok L. sa s obžalovanou telefonicky spojil, pričom jej uviedol, že by chcel mať v prevádzke Podtatranskej hydiny a.s. Kežmarok aj rozrábku červeného mäsa, pričom následne priestory preskúmali aj inšpektori RVPS, svedok si dal žiadosť a po odstránení nedostatkov mu bolo vyhovené. Koncom júla v roku 2007 svedok nástojil na stretnutí s obžalovanou, ktorá sa s ním stretla cez obedňajšiu prestávku, pričom svedok vyjadril nadšenie, že má všetko urobené a že môže spustiť rozrábku červeného mäsa. Následne sa obžalovanej opýtal, čo je dlhý, pričom táto sa mu vysmiala, že si z nej robí žarty. Zároveň však uviedla, že sa jej táto otázka aj dotkla. Obžalovaná uviedla, že pri tomto stretnutí sa jej svedok opýtal, v ktorej banke má založený účet a na jeho naliehanie mu uviedla Dexia banku. 2.8.2007 večer prostredníctvom internet bankingu obžalovaná zistila, že jej svedok vložil na účet 8000,-Sk. Znervóznela a vyšla do záhrady, kde zbadala suseda o ktorom vedela, že je bývalý policajt. Tomuto povedala čo sa jej stalo, na čo jej sused poradil, nech peniaze ihneď pošle späť, na čo mu obžalovaná povedala, že to nie je možné, nakoľko to bol priamy vklad, v hotovosti. Na to jej sused povedal, nech peniaze vyberie a ide ich vrátiť. Na druhý deň ráno, pri stretnutí susedovi obžalovaná uviedla, že ide vybrať peniaze. V priebehu dňa obžalovaná vybrala peniaze, išla do Podtatranskej hydiny a.s. a peniaze vrátila svedkovi L.. Tento sa jej pritom smial do tváre, hovoril že je to normálna, bežná vec a že raz príde čas, keď si tie peniaze obžalovaná zoberie. Popoludní sa sused obžalovanej spýtal, či peniaze vrátila a ona mu uviedla, že áno. V októbri v roku 2008 sa svedok L. zastavil v RVPS Spišská Nová Ves, kde sa obžalovaná stala riaditeľkou, pričom jej uviedol, že je škoda, že odišla z Popradu a že ďakuje za spoluprácu. Následne obžalovaná so svedkom L. prišla do styku v roku 2009, keď Štátny veterinárny a potravinový ústav Nitra potvrdil pozitívny nález na Zilpaterol v Podtatranskej hydine a.s. Kežmarok. Vtedy jej svedok L. ponúkol 50 000,-Sk za to, ak ten nález zlikviduje. Obžalovaná ho na to vyzvala, nech opustí jej kanceláriu, pričom svedok jej pri odchode povedal, že sa postará, že nebude riaditeľka. Na to RVPS začala konanie v zmysle príslušnej legislatívy a po návrate z dovolenky sa obžalovaná opätovne stretla so svedkom L. na jeho žiadosť, pričom tento sa jej pri tomto stretnutí agresívnym spôsobom vyhrážal, že ju zničí, že na svojom mieste skončila a podobne. Po začatí správneho konania sa obžalovaná dopyčovala, že svedok L. ju ohovára, pričom toto

jej potvrdili kolegovia aj nadriadení. Na základe tohto sa obžalovaná stretla s svojim známym L., ktorý pracoval na polícii. Spolu s ním sa stretla aj so zástupcami odboru boja proti korupcii.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v máji v roku 2007 sa stal väčšinovým vlastníkom Podtatranskej hydiny a.s. Kežmarok a od podnikateľov v danom regióne sa dozvedel, že ak tam chce normálne fungovať, mal by sa dohodnúť s obžalovanou. Podľa svedka túto informáciu mu v roku 2004 povedal svedok L.. Ďalej svedok uviedol, že v roku 2004, keď vo svojej prevádzke spracovával bravčové polovičky prišla do tejto prevádzky obžalovaná, spolu s dvoma kontrolórami na kontrolu a oznámila mu, že mu hrozí pokuta pol milióna Sk. Na základe toho, svedok obžalovanej poskytol úplatok vo výške 30 000,- Sk, pričom na hlavnom pojednávaní nevedel uviesť na ktorom mieste, jej tieto peniaze dával. Potom, čo mu zo strany RVPS pri kolaudácii nebol schválený projekt výškvarovne bravčovej masti inicioval svedok stretnutie s obžalovanou. Stretli sa v hoteli Sateo, koncom mája, alebo v júni v roku 2007. Na tomto stretnutí sa svedok s obžalovanou dohodol, že jej bude dávať mesačne 8000,-Sk a túto sumu podľa vlastného vyjadrenia obžalovanej poskytoval od mája 2007, do augusta 2008, do kedy bola obžalovaná vo funkcii vedúcej odboru hygieny potravín. Svedok uviedol, že peniaze jej odovzdával v hotovosti vo svojej kancelárii, alebo v kancelárii obžalovanej. Jedenkrát, z dôvodu časovej tiesne peniaze vložil na účet obžalovanej, pričom číslo účtu a názov banky sa dozvedel od obžalovanej. Podľa svedka mu obžalovaná tieto údaje poskytla v priebehu júla 2008 telefonicky. Ona sama mala navrhnúť, aby jej svedok predmetnú sumu vložil na účet, pričom svedok uviedol, že to bolo kvôli tomu, že bolo dovolenkové obdobie. Svedok uviedol, že v kancelárii obžalovanej bol najmenej za predmetné obdobie 10 - krát. Pri ich stretnutí v kancelárii obžalovanej, ani v kancelárii svedka iné osoby prítomné neboli. Peniaze obžalovanej svedok podľa vlastného vyjadrenia prestal vyplácať z toho dôvodu, že táto bola menovaná do funkcie RVPS v inom okrese, pričom už nemohla ovplyvňovať chod spoločnosti Podtatranská hydina a.s. Kežmarok. Počas pôsobenia obžalovanej na RVPS Spišská Nová Ves, mu bola uložená sankcia vo výške 10 000,-€ v dôsledku zistenia údajného rastového hormónu v krmive pre brojlery. Po odvolaní sa na Krajskú veterinárnu správu bola pokuta znížená na 5000,-€. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že kancelária obžalovanej sa nachádza na prvom poschodí budovy. Ďalej uviedol bežné zariadenie kancelárie, pričom si nespomenul na žiadne konkrétne predmety, ktoré by si počas návštev kancelárie obžalovanej zapamätal.

Na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 30. 05. 2012 svedok k motívu, resp. k pohnútke, ktorá ho viedla k priznaniu trestnej činnosti a vloženiu finančnej hotovosti na účet obžalovanej spontánne a bezprostredne ihneď po položení tejto otázky uviedol, že jeho jedinou pohnútkou bolo, že veril, že ak bude zrkadlová trestná činnosť, v ktorej figuruje ako obžalovaný ukončená, nemôže prísť k takej absurdnej situácii, že on bude odsúdený, že dával úplatok a osoba, ktorá ten úplatok prijímala bude oslobodená.

Svedkyňa L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v Podtatranskej hydine a.s. Kežmarok pracuje ako sekretárka L., pričom dva alebo tri krát videla obžalovanú ako L. navštívila v jeho kancelárii. Svedkyňa nebola pri jednaniach obžalovanej s L. prítomná a uviedla, že podľa jej názoru bol medzi nimi pracovný vzťah.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovanou prišiel do styku ako konateľ spoločnosti firmy L. s.r.o. v L., ktorá sa zaoberá predajom mäsa a mäsových výrobkov. Spoznal sa s ňou pri kontrolách, keď pracovala ako vedúca potravinového oddelenia na RVPS Poprad, pričom skúsenosti mal svedok podľa vlastného vyjadrenia pozitívne. Svedok na hlavnom pojednávaní poprel, že by L. povedal, že ak chce podnikáť v danej oblasti mal by sa dohodnúť s obžalovanou na určitom finančnom plnení. Taktiež uviedol, že nemá žiadne vedomosti o tom, že by obžalovaná brala úplatky od majiteľov prevádzok, ktoré sa zaoberajú výrobou a predajom mäsa a mäsových výrobkov.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v Podtatranskej hydine a.s. Kežmarok pracoval vo funkcii trvalého veterinárneho dozoru. Obžalovaná bola jeho nadriadenou, pričom podľa svedka od neho nikdy nežiadala, aby robil pri kontrole akékoľvek ústupky. Svedok ďalej uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by obžalovaná navštevovala L. v administratívnej budove, kde má tento kanceláriu.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru, je obžalovaná odborne veľmi zdatná, pričom u nej nikdy nepobadal žiadne korupčné správanie.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaná svoju prácu vykonávala na vysokej odbornej úrovni a pracovala ako školiteľ v rámci európskej únie. Svedok uviedol, že L. sa nikdy na obžalovanú

nestažoval a taktiež uviedol, že ani obžalovaná mu nikdy nepovedala, že by jej L. ponúkol úplatok. Podľa svedka ak by L. v rozhodnom časovom období od mája 2007 do augusta 2008 pravidelne najmenej v desiatich prípadoch navštívil obžalovanú v jej kancelárii nie je možné, aby si to on ako jej nadriadený nevšimol.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v auguste v roku 2007 pracoval v záhrade a zbadal obžalovanú, ktorá je jeho susedou, ako nervózne chodí s cigaretou po záhrade a opýtal sa jej čo sa stalo. Obžalovaná mu na to odpovedala, že dostala na účet peniaze od jedného podnikateľa a nevie čo má robiť. Svedok ďalej uviedol, že obžalovanej poradil, aby tieto peniaze vrátila. Na druhý deň ráno sa stretli pri odchode do práce, obžalovaná mu povedala, že ide vybrať peniaze a pôjde ich vrátiť. Večer, keď sa opäť stretli v záhrade mu obžalovaná povedala, že peniaze vrátila a viac sa o veci nebavili.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2009 pracoval ako vedúci operatívneho oddelenia na L. v L.. Koncom októbra, začiatkom novembra mu zatelefonovala obžalovaná obžalovaná, že má určitý problém. Dohodli si stretnutie, na ktorom mu obžalovaná povedala, že sa cíti ohováraná L.. Dohodli sa na ďalšom stretnutí, na ktoré obžalovaná priniesla aj maily od L., ktoré to mali dokazovať. Svedok si ich prečítal a povedal obžalovanej, že podľa neho nejde iba o ohováranie, ale ide aj o korupciu a vysvetlil jej možné riešenia celej veci, pričom ju upozornil na to, že aj ona môže byť obvinená. Obžalovaná mu na to uviedla celú genézu toho čo sa dialo. Svedok potom dohodol stretnutie s policajmi z odboru korupcie. Obžalovaná sa s nimi stretla a vysvetlila im svoj problém.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 08. 2012 svedok uviedol, že v minulosti v troch prípadoch vložil finančnú hotovosť na tri rôzne účty iným osobám, bez toho, že by poznal čísla účtov. V prvom prípade pred dva a trištvrte rokom vložil 100,- € na účet svojej manželky, vedený v Dexia banke (dnes Prima banka), pričom vedel iba dátum narodenia manželky a jej bydlisko a k dispozícii mal iba svoj občiansky preukaz. V druhom prípade v auguste alebo v septembri v roku 2010 vložil svojmu bývalému kolegovi 300,- € na účet vedený v Tatra banke, pričom o kolegovi vedel iba jeho meno, priezvisko a približný dátum narodenia. V treťom prípade ho nedávno sama obžalovaná požiadala ako dobrého známeho, aby vložil 100,- € na jej účet v Prima banke. Prišiel do pobočky v Spišskej Novej Vsi, pracovníčke pri pokladni povedal, že potrebuje vložiť 100,- € na meno L., pričom vedel, že táto je narodená v septembri v roku 1965 a udal aj jej adresu trvalého bydliska a pracovníčka banky bez akýchkoľvek problémov tento vklad vykonala a vydala svedkovi o tom potvrdenie.

Svedkyňa L. na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 30. 05. 2012 uviedla, že v roku 2007 vykonávala funkciu riaditeľa pobočky L. banky v L.. V tomto období podľa svedkyne sa hotovostné vklady realizovali cez pokladne, pričom klient bol povinný predložiť identifikačný doklad, t. j. platný občiansky preukaz alebo pas a uviesť číslo účtu, na ktorý chce finančnú hotovosť vložiť. Svedkyňa ďalej uviedla, že v ich pobočke sa určite nestalo, že by vkladateľ vložil finančnú hotovosť na účet inej osoby bez znalosti čísla účtu.

Ďalej svedkyňa uviedla, že ani pri zadaní vstupných údajov, ako meno a priezvisko klienta, dátum narodenia, či bydlisko pri pokladničných operáciách systém nevygeneroval číslo účtu. V ďalšej časti výpovede svedkyňa takúto možnosť pripustila, ak by mal vkladateľ k dispozícii aj rodné číslo klienta banky.

Svedkyňa L. na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 30. 05. 2012 uviedla, že v roku 2007 pracovala na pobočke L. banky v L. a prijímala aj vklady. Uviedla, že počas svojej praxe v pokladni neprijala od žiadneho vkladateľa finančnú hotovosť bez toho, aby tento uviedol číslo účtu, na ktorý chce hotovosť vložiť. Nakoľko predpisy banky to nedovoľovali. Pripustila, že číslo účtu klienta banky sa v tomto období dalo zistiť podľa iných údajov o klientovi, napríklad podľa rodného čísla, avšak nie pri pokladničnej operácii pri hotovostnom vklade, nakoľko vtedajší počítačový systém to nedovoľoval.

Svedok L. na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 30. 05. 2012 uviedol, že je pravdou, že 14. 03. 2007 mu bolo na jeho účet v UniCredit banke vložených 1000,- Sk od vkladateľa L., pričom číslo jeho účtu okrem jeho samého a banky nikto nepozná a nikomu ho neposkytol.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30. 05. 2012 súd v zmysle ustanovenia § 125 Tr. por. vykonal konfrontáciu medzi obžalovanou a svedkom L.. Počas konfrontácie tak obžalovaná, ako aj svedok L. zotrvali na svojich tvrdeniach a samotná konfrontácia nepriniesla v predmetnej trestnej veci žiadne nové skutočnosti.

Na hlavnom pojednávaní boli postupom podľa § 269 Tr. por. prečítané listinné dôkazy. Z mailového podania L. zo dňa 29. 12. 2009 mal súd preukázané, že tento Krajskej veterinárnej a potravinovej správe v Košiciach, vo veci udelenia pokuty uviedol, korupčné správanie sa obžalovanej. Zo zoznamu inšpektorov RVPS Poprad mal súd preukázané, že v roku 2008 vykonávali v Podtatranskej hydine a.s. Kežmarok stály dozor L. a L..

Zo záznamov o úradných kontrolách potravín z roku 2008 a 2010 mal súd preukázané zistenia kontrolórov pri kontrole podnikateľských subjektov, vrátane prevádzok patriacich L. ako aj následne rozhodnutia príslušných orgánov o sankciách vyplývajúcich z kontrol.

Z výpisu z účtu obžalovanej, ktorý je vedený v Dexia banke, Slovensko a.s. mal súd preukázané, že dňa 2.8.2007 L. na tento účet vložil v hotovosti 8000,-Sk a dňa 3.8.2007 obžalovaná z tohto účtu vybrala 10000,-Sk. Z tohto výpisu je taktiež zrejmé, že obžalovaná zo svojho účtu nevyberala bežne peniaze v takej vysokej sume.

Zo stanoviska KVPS Košice k žiadosti o súčinnosť pri výkone úradnej kontroly L. mal súd preukázané, že KVPS Košice konštatovala, že nemá žiadne poznatky o tom, že by územná pôsobnosť RVPS Spišská Nová Ves bola spochybnená nedostatkami zo strany RVPS Spišská Nová Ves pri výkone úradných kontrol potravín, alebo že by aktuálna situácia nutne vyžadovala túto zákonom danú pôsobnosť zmeniť a vykonať úradnú kontrolu potravín zo strany iného orgánu štátnej správy vo veciach úradnej kontroly potravín.

Z listu L., ktorý adresoval L. mal súd preukázané, že L. bolo na jeho účet, vedený v L. pripísaných 1000,-Sk od vkladateľa L., pričom tejto osobe L. neposkytol údaje o svojom účte v banke. Tento dôkaz na hlavnom pojednávaní predložila obhajoba, pričom ním poukázala na skutočnosť, že je možné, aby sa L. dozvedel údaje o účte obžalovanej v peňažnom ústave bez toho, aby mu tieto skutočnosti obžalovaná oznámila.

Zo správy Prima banky mal súd preukázané, že v auguste v roku 2007 všetky používané pokladničné systémy umožňovali prijať vklad v hotovosti od vkladateľa bez znalosti čísla účtu. Pracovník banky mal v auguste 2007 možnosť zistiť číslo účtu pri znalosti mena, priezviska, rodného čísla klienta banky alebo ich kombinácie. Zistenie takéhoto údaju nevyžadovalo viac ako tri minúty a takýto úkon pracovníka banky v uvedenom období bankový systém neevidoval a nezachytával. V zmysle vnútorného pokynu banky, platného v auguste 2007 mal byť postup zamestnanca banky pri realizácii vkladov nasledovný:

- identifikácia klienta
- prevzatie a kontrola platobnej hotovosti
- natypovanie požadovanej transakcie do systému vrátane čísla účtu, sumy a identifikačných údajov o klientovi
- kontrola správnosti natypovaných údajov
- vytlačené potvrdenky
- žiadosť, aby klient skontroloval číslo a názov účtu, v prospech ktorého bol vklad realizovaný
- podpísanie dokladu klientom
- podpísanie a pečiatka dokladu bankou
- odovzdanie klientovi kópie pokladničnej potvrdenky.

Doklady o pohybe na účtoch Prima banky a Tatra banky predložené obhajobou na hlavnom pojednávaní dňa 16. 08. 2012 čiastočne potvrdzovali pravdivosť výpovede svedka L..

Súd vyhodnotil všetky dôkazy vykonané na hlavných pojednávaniach jednotlivo i v ich súhrne, v súlade ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. Vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva iba tá skutočnosť, že dňa 02. 08. 2007 vložil L. na účet obžalovanej, vedený v Dexia banke Slovensko a.s. sumu 8000,-Sk a dňa 03. 08. 2007 obžalovaná z tohto účtu vybrala sumu 10 000,-Sk.

Jediným, ďalším priamym dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovanej je výpoveď svedka L., ktorá však bola spochybnená ostatnými vykonanými dôkazmi. V tomto smere súd poukazuje predovšetkým na výpoveď svedka L., ktorý v plnom rozsahu poprel, že by L. kedykoľvek povedal, že ak tento chce podnikat' v oblasti produkcie mäsa musí sa dohodnúť s obžalovanou na určitom finančnom plnení. Ďalej

súd poukazuje na výpoveď svedka L., ktorý na margo vyhlásenia svedka L. o tom, že v rozhodnom období bol najmenej 10 krát v kancelárii obžalovanej, že ak by tomu tak bolo, musel by si to všimnúť. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že svedok L. tak ako sa trestné konanie vyvíjalo, čiastočne menil svoju výpoveď, ako to je zrejme ohľadne spôsobu zistenia tak čísla účtu obžalovanej. Pokiaľ pri konfrontácii dňa 17. 08. 2010 uviedol, že si na toto nepamätá, na hlavnom pojednávaní dňa 10. 05. 2011 ohľadom tej istej skutočnosti uviedol, že asi telefonicky v priebehu júla 2008. Peniaze však boli na účet obžalovanej vložené v auguste 2007.

Podľa názoru súdu je taktiež potrebné uviesť, že trestné oznámenie podal na obžalovanú svedok L. ihneď po tom, ako bolo vydané správne rozhodnutie o uložení pokuty jeho firme vo výške 10.000,- € a v tomto smere sa súd prikláňa k argumentom obhajoby, vyplývajúcich aj z písomných podaní L., ktoré sa nachádzajú v spise, že tento voči obžalovanej prejavoval a prejavuje nepriateľský postoj, s cieľom odvety za uloženie pokuty. Túto skutočnosť podľa názoru súdu dokumentuje aj odpoveď svedka L. na otázku súdu ohľadne jeho motivácie k priznaniu sa v zrkadlovej trestnej činnosti, za ktorú bol uznaný vinným v konaní pred Špecializovaným trestným súdom, pobočka Banská Bystrica, keď uviedol, že jeho jediným motívom bolo presvedčenie, že ak on bude uznaný vinným, nepríde k takej absurdnej situácii, že obžalovaná bude spod obžaloby oslobodená.

Z vykonaného dokazovania je taktiež zrejme, že absentuje súvislosť medzi tvrdeniami svedka L. o poskytovaných úplatkoch a akýmikoľvek zrejmych výhodami alebo ústupkami obžalovanej, či RVPS, ktorú zastupovala, voči jeho firme. Svedok L. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v rozhodnom období nemal žiadne výhody, ani ústupky zo strany RVPS a kontroly u neho prebiehali štandardným spôsobom, ktorý sa nezmenil ani po odchode obžalovanej z RVPS Poprad.

Výpoveď obžalovanej podporuje aj vyjadrenie svedka L., ktorá korešponduje s vyjadreniami obžalovanej, ohľadne ich rozhovoru v záhrade dňa 02. 08. 2007, ako aj s konaním obžalovanej dňa 03. 08. 2007, keď zo svojho účtu vybrala peniaze tak, ako o tom svedkovi hovorila.

Podľa názoru súdu je však na druhej strane potrebné uviesť aj tú skutočnosť, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní nevedela dostatočným spôsobom vysvetliť, prečo o tom, že jej bol ponúknutý úplatok neinformovala svojich nadriadených, resp. políciu.

Z výpovedí svedkýň L. a L. síce vyplynulo, že počas ich pôsobenia v pobočke Dexia banky v Starom Smokovci neprišlo k tomu, že by bol od vkladateľa prijatý vklad finančnej hotovosti bez toho, že by vkladateľ poznal číslo účtu, ba dokonca, že to systém ani neumožňoval. Z informácií poskytnutých Prima bankou a. s. ako nástupkyňou Dexia banky však vyplynulo, že v rozhodnom období takýto postup systém umožňoval a pri znalosti všeobecných údajov o klientovi zistenie čísla jeho účtu zaberalo pracovníkov banky krátky čas. Je teda zrejme, že hoci takýto postup bol v rozpore s vnútorným pokynom banky, bol uskutočniteľný a ako vyplýva z výpovede svedkov L. a L. v niekoľkých prípadoch sa aj reálne udial (a to v jednom prípade v Prima banke priamo na účte obžalovanej).

Ostatní vypočutí svedkovia vo svojich výpovediach, žiadnym relevantným spôsobom tvrdenia obžaloby nepotvrdili.

Súd po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov zadovážených a vykonaných za súčinnosti procesných strán a na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že existujú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok naozaj stal.

Podľa ustálenej súdnej praxe k tomu, aby bolo možné rozhodnúť o vine a treste je potrebné, aby reťaz dôkazov nevyvolávala dôvodné pochybnosti. Ak nie je možné jednoznačne a bez všetkých pochybností určiť ktorá z variant skutkového stavu, či tá, ktorú uvádza obžalovaná, alebo tá, ktorá je uvádzaná svedkom L. zodpovedá skutočnosti je nevyhnutné pre zachovanie zásady in dubio pro reo zvoliť variantu pre obžalovanú najpriaznivejšiu.

Pravidlo in dubio pro reo znamená, že ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, ktoré nie je možné rozptýliť vykonaním a skúmaním ďalších dôkazov je nutné rozhodnúť v prospech obžalovanej.

Uplatnenie dôvodu v oslobodeníach obžalovanej spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr .por. je dôsledkom zásady prezumpcie neviny v zmysle Článku 40 ods. 2 Listiny práv a slobôd, Článku 6 ods. 2 Zmluvy o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. podľa ktorej zásady má nepreukázaná vina rovnaký význam, ako preukázaná nevina.

Na základe vyššie uvedených dôvodov súd obžalovanú v zmysle ustanovenia § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie je možné podať na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku a to do 15 (pätnástich) dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Osobami oprávnenými podať odvolanie proti tomuto rozsudku sú prokurátor, ktorý môže podať odvolanie pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech ako i v neprospech obžalovaného a obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení a o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade; jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Týmto osobám, okrem prokurátora sa končí lehota na podanie odvolania tým istým dňom ako obžalovanému. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Tr. por. Odvolanie má odkladný účinok.